

Prof. dr hab. Marek Bryx
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie
Kierownik Katedry Miasta Innowacyjnego

Recenzja

**osiągnięcia naukowego oraz pozostałego dorobku naukowego, dydaktycznego,
popularyzatorskiego, a także osiągnięć we współpracy międzynarodowej
opracowana na potrzeby postępowania habilitacyjnego
Pani dr Anny Wojewnik-Filipkowskiej.**

1. Podstawa napisania recenzji

Podstawą prawną napisania recenzji jest decyzja Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów z 12 listopada 2019, przekazanej mi pismem Dziekana Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Gdańskiego, Pana Profesora Mirosława Szredera, z dnia 10 grudnia 2019, które otrzymałem 8 stycznia 2020.

Opinia została przygotowana na podstawie kompletu dokumentów złożonych przez Habilitantkę, przekazanych mi wraz ze wspomnianym pismem Dziekana WZ UG.

Ocena merytoryczna osiągnięcia naukowego oraz pozostałego dorobku naukowego, dydaktycznego, popularyzatorskiego, a także osiągnięć we współpracy międzynarodowej opracowana została zgodnie z obowiązującymi kryteriami określonymi w *Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadania stopnia doktora habilitowanego.*

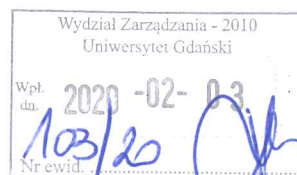
2. Ocena osiągnięcia naukowego

2.1. Ocena formalna

We wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego Pani dr Anna Wojewnik-Filipkowska wskazała cykl powiązanych tematycznie artykułów pod wspólnym tytułem „Zarządzanie inwestycjami w mieście – uwarunkowania, organizacja, finansowanie i ocena efektywności”, jako swoje osiągnięcie naukowe.

Cykl publikacji składa się z 12 artykułów obejmujących wskazane w tytule problemy. Każdemu z nich Habilitantka poświęciła 3 istotne artykuły.

W mojej ocenie powyższe publikacje spełniają wymóg cyklu jednotematycznego, gdyż:

- zostały przygotowane na wcześniej ustalony temat, dotyczący najważniejszych elementów inwestycji realizowanych w miastach, a więc uwarunkowań (planistycznych, finansowych itd.) ich organizacji, finansowania i efektywności;

- można uznać, że były publikowane w sposób cykliczny.

Pozwala to traktować ten zbiór artykułów jako cykl, czyli zaplanowane i zrealizowane osiągnięcie naukowe.

2.2. Tytuł i cel osiągnięcia naukowego

Tytuł przedstawionego przez Panią dr A. Wojewnik-Filipkowską osiągnięcia naukowego to: Zarządzanie inwestycjami w mieście – uwarunkowania, organizacja, finansowanie i ocena efektywności. Autorka osiągnięcia, wychodząc ze słusznego założenia, że miasto należy traktować jako organizację (Sudoł) lub nawet „analog przedsiębiorstwa” (Kuciński), potraktowała w swoich badaniach miasto oceniając jego sprawność działania w 4 najważniejszych aspektach, uwidocznionych w tytule Jej osiągnięcia naukowego. W związku z tym celem głównym osiągnięcia naukowego habilitantki stało się *opracowanie koncepcji wspierającej proces indywidualnego i wspólnego podejmowania decyzji inwestycyjnych przez sektor publiczny i sektor prywatny, na poziomie strategicznym i operacyjnym, przy respektowaniu podmiotowej odmienności obu sektorów oraz realizacji wizji rozwoju miasta, z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju.* (s. 25 Autoreferatu).

Cel ten został uzupełniony o cztery cele szczegółowe, z których pierwszy ma charakter poznawczy i teoretyczny (Identyfikacja, usystematyzowanie i ocena uwarunkowań zarządzania inwestycjami w mieście w warunkach współczesnych wyzwań); cel drugi (Specyfikacja sposobów i źródeł finansowania inwestycji w mieście) oraz cel trzeci (Identyfikacja kryteriów oceny efektywności inwestycji w mieście) mają głównie charakter poznawczy; natomiast cel czwarty (Prezentacja wybranych koncepcji, tak by na ich bazie zaproponować autorską koncepcję zarządzania inwestycjami w mieście) ma charakter teoretyczny, wypełniając istniejącą lukę badawczą.

Założenie badawcze dla osiągnięcia naukowego Habilitantka sformułowała następująco: *Zarządzanie inwestycjami w mieście wymaga akceptacji nowego podejścia łączącego w szczególności zasady zrównoważonego rozwoju, miasta inteligentnego i miasta odpornego, teorię interesariuszy i odpowiedzialności społecznej* (s. 27). Założenie badawcze jest zatem wieloaspektowe, skomplikowane tak bardzo, jak złożone są inwestycje w mieście z istoty swej rodzące konflikty pomiędzy zwolennikami dotychczasowego sposobu użytkowania nieruchomości z nową użytecznością, powstałą jako efekt zrealizowanej inwestycji. Konflikty te mają charakter finansowy, przestrzenny, organizacyjny, własnościowy, społeczny i inny, a Autorka próbowała je uporządkować, a co więcej - wskazać możliwości racjonalizacji procesów inwestycyjnych w celu ograniczania nieuniknionych konfliktów. Założenie niezmiernie ambitne, ale potrzebne i zrealizowane przez Habilitantkę w sposób co najmniej zadawalający.

Reasumując ten punkt recenzji, należy podkreślić, że cele i założenie badawcze dotyczą ważnego, wciąż w szeregu elementach niedopracowanego problemu teoretycznego i praktycznego. Pani dr A. Wojewnik-Filipkowska wykazała się dużym zrozumieniem skomplikowanej materii inwestycyjnej, nowatorskim podejściem do problematyki, zwłaszcza w postępującej potrzebie traktowania inwestycji jako elementu zrównoważonego rozwoju. Artykuły składające się na osiągnięcie naukowepozwołyły Autorce zrealizować zaplanowane cele, a w szczególności cel czwarty.

Zatem tytuł osiągnięcia naukowego w pełni odpowiada zamiarom badawczym autorki, znajduje odzwierciedlenie w przedłożonym cyklu artykułów, które realizują zaplanowane cele i sprawdzają hipotezy przyjęte przez Panią A. Wojewnik-Filipkowską.

2.3. Ocena merytoryczna Osiągnięcia naukowego

W swoim osiągnięciu naukowym Habilitantka postawiła przed sobą niezwykle ambitny cel, jakim jest doprowadzenie do uporządkowania problematyki procesu inwestycyjnego w aspekcie zrównoważonego rozwoju miast. Na wstępie pragnę zaznaczyć, że cel ten wydaje mi się zbyt ambitny i nierealistyczny. Nie mniej apróbuję go ze względu na głębokie zaangażowanie Habilitantki na rzecz jego osiągnięcia, zwłaszcza w świetle zaprezentowanych wyników prac, które wnoszą znaczący wkład w postrzeganie tej problematyki.

Pierwszy cel szczegółowy (identyfikacja, usystematyzowanie i ocena uwarunkowań zarządzania inwestycjami w mieście w warunkach współczesnych wyzwań) Habilitantka osiągnęła dzięki podejściu systemowemu do zarządzania inwestycjami, nie tylko jako stwarzającym nowe warunki środowiska życia mieszkańców, ale jako koncepcji zarządzania miastem, jako dobrem wspólnym, należącym do wszystkich jego użytkowników. Determinanty decyzyjne dotyczące inwestycji obejmują ogromną ilość czynników wewnętrznych i zewnętrznych, dlatego podejmowanie racjonalnych decyzji w warunkach dynamicznych wiąże się z ryzykiem. Jednak wiedza na temat tych determinant, ich umiejętnej analiza, umożliwia podejmowanie racjonalnych decyzji w trakcie formalnego procesu decyzyjnego. Autorka słusznie podkreśla, że planowanie inwestycji nie jest czynnością jednorazową, lecz skomplikowanym procesem.

Równie trudnym jest proces zarządzania nieruchomościami powstałymi w wyniku przeprowadzonych inwestycji. Autorka opowiada się za ustrukturyzowaniem inwestycji realizowanych w mieście, nazywając to klasyfikacją strategiczną i dowodzi, że każda z 3 grup nieruchomości (funkcjonalne, instrumentalne i dochodowe) wymagają innego zarządzania, a w konsekwencji innych decyzji operacyjnych. Warto wspomnieć, że zarządzanie nieruchomością jest najdłuższą fazą cyklu życia obiektu, w którym następuje zwrot z inwestycji (jeśli mają one charakter dochodowy) lub użytkowanie, które wymaga umiejętnego uzyskiwania efektów użytkowych przy możliwie niskich nakładach bieżących. Dlatego tak ważna jest sugestia Pani dr A. Wojewnik-Filipkowskiej o konieczności systematycznej weryfikacji wielu informacji

dotyczących wszystkich, zmieniających się, uwarunkowań inwestycyjnych. Najważniejszą konstatacją Autorki w tym zakresie jest udowodnienie, iż konieczne jest systemowe podejście do zarządzania inwestycjami w całym cyklu życia obiektu, i że strategia, portfolio, organizacja i finansowanie stanowią najważniejsze czynniki sukcesu (lub porażki) przedsięwzięcia inwestycyjnego.

Drugi cel szczegółowy - specyfikacja sposobów i źródeł finansowania inwestycji w mieście – jest szeroko i wnikliwie omawiany przez Habilitantkę, przy uwzględnieniu faktu, że finansowanie inwestycji przez sektor publiczny musi opierać się na 3 zasadach: odpowiedzialności finansowej, decentralizacji środków oraz optymalizacji mikroekonomicznej. Jak bowiem słusznie podkreśla dr A. Wojewnik-Filipkowska, sektory publiczny i prywatny mają odmienną motywację do inwestowania, a w rezultacie kierują się innymi zasadami doboru źródeł finansowania; mają też inne możliwości i odmienne ograniczenia. Biorąc to pod uwagę, Habilitantka kładzie szczególny nacisk na pojęcie i wdrażanie szeroko rozumianego partnerstwa wszystkich interesariuszy miasta. Dokonuje też ważnego rozróżnienia partnerstwa na publiczno-społeczne, którego sens wyjaśnia partycypacja społeczna oraz na partnerstwo publiczno-prywatne, którego celem jest przeprowadzenie inwestycji publicznej przy wykorzystaniu środków prywatnych. Pani doktor słusznie zauważa, że podstawą jest tu umiejętny podział korzyści oraz ryzyka inwestycyjnego. Wszystkie działania mające na celu przeprowadzenie inwestycji powinny wynikać ze strategii rozwoju miasta.

Za jeden z trudniejszych do przeprowadzenia procesów inwestycyjnych Habilitantka uznaje inwestycje wynikające z rewitalizacji substancji miejskiej, odbywające się w starej, żywej tkance miejskiej, mającej także znaczenie sentymalne. Te wszystkie rozważania nad inwestycjami w aspekcie specyfiki źródeł i metod finansowania prowadzą ostatecznie Panią dr Wojewnik-Filipkowska do ważnego wniosku, iż konieczne jest, dla racjonalizacji inwestycji miejskich, zwiększenie roli partnerstwa publiczno-prywatnego oraz zasad współzrządzenia miastem.

Cel trzeci - identyfikacja kryteriów oceny efektywności inwestycji w mieście, to kwestia bardziej skomplikowana niż ocena efektywności z punktu widzenia inwestora. Habilitantka jednoznacznie stwierdza, że ocena ta musi uwzględniać wszystkie nakłady, jak i wszystkie efekty inwestycji. Łączenie kwestii społecznych w ocenie efektywności, od zawsze stanowi swego rodzaju kłopot w ustaleniu wartości osiągniętych efektów. Pani doktor podkreśla znaczenie i potrzebę ładu przestrzennego dla poprawy jakości życia mieszkańców. Podnosi także kwestię wyznaczenia nadmiernych terenów pod budownictwo mieszkaniowe, co, zamiast rosnących wpływów podatkowych, generuje rosnące koszty będące zagrożeniem dla rozwoju miast, gdyż marnotrawione są zasoby kapitału, pracy i środowiska. Zwracają na to szczególną uwagę ostatnie raporty KPZK PAN. Anna Wojewnik-Filipkowska opowiada się także za koniecznością ograniczania kosztów infrastruktury technicznej przez hamowanie rozlewania się miast, co jest jednym z podstawowych zadań gospodarki przestrzennej.

Ostatecznie w ramach realizacji tego celu Habilitantka nie tylko rzetelnie oceniła stan istniejący, ale przede wszystkim sformułowała interesujący model oceny finansowej dla trzech wariantów inwestycji, polegającej na zagospodarowaniu terenu. Tego rodzaju instrumentalna inwestycja miejska zachęca do różnego typu inicjatyw gospodarczych, także do kolejnych inwestycji realizowanych na przygotowanym przez miasto gruncie. W proponowanych trzech wariantach – mieszkaniowy, usługowy, mieszany – Pani dr Wojewnik-Filipkowska uwzględniła efekt w postaci zmniejszenia bezrobocia, wzrostu dochodów gminnych z PIT od nowych mieszkańców, wzrost dochodu skarbu państwa z tytułu VAT, wzrost wartości nieruchomości, wzrost przychodów z tytułu turystyki, podniesienie standardu życia oraz wzrost wartości rezydualnej nieruchomości. Zgadzam się ze stwierdzeniem, że model ten może być wykorzystany jako narzędzie oceny wyników ekonomicznych i społecznych konkretnej inwestycji ujmowanej nie tylko wąsko, ale także z perspektywy miasta jako dobra wspólnego należącego do jego mieszkańców i użytkowników.

Cel czwarty - prezentacja wybranych koncepcji, tak by na ich bazie zaproponować autorską koncepcję zarządzania inwestycjami w mieście – została zrealizowana przez Habilitantkę w oparciu o pomysł zastosowania Partnerstwa Publiczno-Prywatnego do realizacji inwestycji miejskich. Koncepcja ta jest znana od lat, aczkolwiek wdrażana z trudem, jednakże wkładem dr A. Wojewnik-Filipkowskiej w poszerzenie tego podejścia inwestycyjnego do rozwoju miasta, jest opracowanie ram koncepcyjnych dla prowadzenia analizy interesariuszy. Jest to także znaczący wkład do nauki o inwestycjach, ich prowadzeniu i finansowaniu.

Koncepcja ta opiera się o zasady zrównoważonego rozwoju miast oraz teorii interesariuszy i pozwala ocenić charakter generowanych przez projekt korzyści dla zainteresowanych, a w rezultacie pozwala także na wieloaspektową ocenę projektu inwestycyjnego. Dalej, Habilitantce udaje się połączyć teorię interesariuszy z koncepcją społecznej odpowiedzialności, łączących społeczność miejską, władzę lokalną jako przedstawiciela społeczności oraz przedsiębiorstwa działające na terenie miasta. Zaprezentowany model racjonalnego zarządzania inwestycjami w mieście (rozwoju miasta) integruje 4 istotne koncepcje odnoszące się do rozwoju miasta, a mianowicie: koncepcje zrównoważonego rozwoju, koncepcję inteligentnego wzrostu, odpowiedzialność interesariuszy wszystkich sektorów oraz kreatywność wraz z synergią i cyrkulacją.

Podsumowując ocenę merytorycznej zawartości osiągnięcia naukowego Pani Anny Wojewnik-Filipkowskiej należy zwrócić uwagę na nowatorskie podejście do inwestycji miejskich realizowanych w przestrzeni będącej dobrem wspólnym należącym do wszystkich interesariuszy miasta, co stało podstawą dalszych dociekań Habilitantki nad racjonalizacją procesu inwestycyjnego w mieście. Tym samym prezentowane badania wpisały się w istniejącą lukę badawczą, w istotny sposób ją uzupełniając. Koncepcja przedłożona przez Autorkę opiera się o istniejące, znane teorie, które zostały twórczo zmodyfikowane i uzupełnione, a przede wszystkim zintegrowane w modelach zarządzania inwestycjami miejskimi, zarówno od strony operacyjnej, jak i

strategicznej. Habilitantka wykazała się bezbłędnym rozumieniem kwestii zarządzania procesami inwestycyjnymi, umieszczając swoje przemyślenia w najnowszym dorobku nauki. Z tego powodu jej wkład do nauk o zarządzaniu uważam za znaczący i spełniający kryterium oczekiwane od osiągnięcia naukowego na stopień doktora habilitowanego.

3. Ocena opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych

W okresie 12 lat po uzyskaniu stopnia doktora, przebywając dwukrotnie na urlopie macierzyńskim, habilitantka opublikowała, poza zestawem artykułów tworzących jej osiągnięcie naukowe, jedną monografię, 7 rozdziałów w monografiach oraz kolejnych 16 artykułów, z tych ostatnich - połowę w języku angielskim. Dotyczyły one:

- Inwestycji rewitalizacyjnych w aspekcie zrównoważonego rozwoju
- Procesu inwestycyjnego na rynku nieruchomości
- Zarządzania nieruchomościami
- Finansowania inwestycji i oceny ich efektywności.

Wyniki swoich badań Habilitantka prezentowała nie tylko w publikowanych artykułach i rozdziałach w monografiach, ale także w wystąpieniach konferencyjnych. W okresie od uzyskania stopnia doktora uczestniczyła w konferencjach krajowych i zagranicznych, wygłaszając łącznie 20 referatów, z tego 16 w języku angielskim. Napisała także samodzielnie 18 ekspertyz oraz 4 we współautorstwie.

Prace te charakteryzują się wysokim poziomem merytorycznym, rzetelnym podejściem do przedmiotu badań, jednoznacznie formułowanymi wnioskami. Pisane są zrozumiałym językiem, chociaż dotyczą zagadnień ważnych i skomplikowanych. Widać w nich, podobnie jak w osiągnięciu naukowym, nowatorskie ujęcie inwestycji miejskich, a przede wszystkim nacisk autorki na kwestie zrównoważonego rozwoju, który nie mogą być w tym aspekcie pomijane oraz traktowanie obszaru inwestycyjnego jako miejsca oddziaływującego na wielu interesariuszy.

W tych rozważaniach obecny jest także wątek zarządzania zarówno całym procesem inwestycyjnym, jak i jego ostatnią fazą, czyli istniejącą nieruchomością zabudowaną. Również kwestia finansowania inwestycji, w tym partnerstwa Publiczno-Prywatnego, obecna jest w pozostałych artykułach i referatach, aczkolwiek najpełniejsze ujęcie zyskała w osiągnięciu naukowym, gdzie habilitantka patrzy na miasto jako dobro wspólne i z tego punktu widzenia ocenia też możliwość i potrzebę stosowania PPP w strategii rozwoju miast.

Z analizy tej wynikałoby, że poglądy Habilitantki rozwijały się wraz z postępującym zakresem wykonanych przez Nią prac badawczych, ilością dyskusji na konferencjach, itd. Dobrze to świadczy nie tylko o jej merytorycznym przygotowaniu i zrozumieniu skomplikowanych zagadnień zarządzania rozwojem miast, skomplikowania rynku nieruchomości, czy rozlicznych metod finansowania inwestycji, ale także o wrażliwości na sprawy społeczne, co staje się ważnym wątkiem nauk o zarządzaniu w dzisiejszym,

dynamicznie rozwijającym się świecie, w którym rola miast nie ma porównania z żadnym innym okresem historycznym.

W sumie według punktacji MNISW, Pani dr A. Wojewnik-Filipkowska zdobyła, po uzyskaniu stopnia doktora, 218 punktów. Osiągnęła także:

- łączny Impact Factor - 3,034
- Liczbę cytowań
 - Według Web of Science – 7
 - Według Scopus - 8
 - Według Google Scholar - 115
- Indeks Hirscha
 - Według Web of Science – 2
 - Według Scopus - 5

Nie są to wskaźniki oszałamiające, ale jednak na dobrym poziomie, które należy ocenić pozytywnie. Natomiast aktywność publikacyjną oraz aktywność upowszechniającą wyniki badań Habilitantki poprzez referowanie ich na konferencjach naukowych uważam za wzorową.

4. Ocena współpracy międzynarodowej

Współpraca międzynarodowa to silna strona działalności i osiągnięć Pani dr A. Wojewnik-Filipkowskiej. Jeszcze w okresie studiów, przed uzyskaniem dyplomu magisterskiego uczestniczyła ona aktywnie w programie Erasmus, studiując jeden semestr na Uniwersytecie w Pireusie, a drugi na Uniwersytecie w Oxfordzie. Po doktoracie uczestniczyła w dwóch kursach organizowanych przez United Nations Industrial Development Organization.

O ile tę współpracę międzynarodową można uznać za nakierowaną na zdobycie nowych i poszerzenie posiadanych kwalifikacji, o tyle współpraca międzynarodowa po uzyskaniu stopnia doktora nosi znamiona dużej aktywności ze strony Habilitantki, która uczestniczyła w programie Erasmus już jako wykładowca, wyjeżdżając do placówek w innych krajach.

Staże te zaowocowały także wspólnymi publikacjami z naukowcami z innych krajów, co dobitnie świadczy o właściwym ich wykorzystaniu. Mam tu na myśli przede wszystkim program współpracy naukowej z Profesorem Lausberg z Hochschule für Wirtschaft und Umwelt Nürtingen-Geislingen, której efektem stały się dwa artykuły oraz wystąpienie na konferencji w Wiedniu; staż na Herriot Watt University w Edynburgu (School of Build Environment), którego rezultaty badawcze zostały zaprezentowane w dwóch różnych referatach na konferencji w Bukareszcie, czy wreszcie 2 miesięczny staż w CYUPS w Pekinie, gdzie oprócz badań własnych prowadziła także ponad 50 godzin zajęć dydaktycznych.

Uważam, że współpraca międzynarodowa, obejmująca nie tylko staże, ale także udział w konferencjach za granicą (Rzym, Kuala Lumpur, Edynburg, Wiedeń, Bukareszt, Regensburg, Bratysława) potwierdza bardzo dużą aktywność Habilitantki na arenie międzynarodowej. Uważam ją wzorową.

5. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Moja ocena dorobku dydaktycznego Habilitantki jest również bardzo wysoka. Przede wszystkim, poza wykładami które realizowała na różnych uniwersytetach zagranicznych (Pekin, Nurtigen-Geislingen, Wiesbaden), na swojej macierzystej Uczelni przygotowała 6 wykładów, w tym 4 w języku angielskim, oraz opracowała i aktualizowała program studiów podyplomowych realizowanych we współpracy z Jones Lang LaSalle od 2014 roku.

Wypromowała 39 magistrów i 108 absolwentów studiów licencjackich. Zrecenzowała 27 prac magisterskich oraz była promotorem i recenzentem dziesiątek prac na studiach podyplomowych.

Opublikowała materiały dydaktyczne. Dwukrotnie była współautorem podręcznika w języku angielskim i dwukrotnie publikowała duże, ponad 40 stronicowe, wykłady dla studentów Wydziału Zarządzania UG.

Uczestniczyła w międzynarodowych programach o charakterze dydaktycznym i popularyzatorskim finansowanych z Funduszu Leonardo da Vinci, Europejskiego Funduszu Społecznego, czy Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Brała udział w 6 konferencjach naukowo-dydaktycznych oraz w 8 komitetach organizacyjnych konferencji krajowych i zagranicznych. Działa w dwóch komitetach redakcyjnych punktowanych publikacji. Uzyskiwała nagrody za: pracę licencjacką (PTE Gdańsk), pracę doktorską (JM Rektor UG) oraz za artykuł we współautorstwie z D. Trojanowskim „Principles of Public-Private Partnership – Polish Experience (The European Real Estate Society Prize for the Best Paper in Real Estate and Finance).

6. Konkluzja dotycząca dorobku Habilitantki

Konkludując niniejszą opinię stwierdzam, że Pani dr Anna Wojewnik-Filipkowska, w okresie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu, wykazała się ważnym, w dużej mierze nowatorskim osiągnięciem naukowym zatytułowanym „Zarządzanie inwestycjami – uwarunkowania, organizacja, finansowanie i ocena efektywności”. Ten cykl artykułów oceniam wysoko ze względu na oryginalny, znaczący wkład Habilitantki do nauk o zarządzaniu, poprzez dogłębne i rzetelne potraktowanie tematu, co potwierdza, że dysponuje ona na dojrzałym warsztatem naukowym.

Zarówno osiągnięcie naukowe, jak i inne oryginalne, opublikowane prace badawcze, wykonane ekspertyzy na rzecz podmiotów gospodarczych, intensywnie realizowana współpraca z uniwersytetami zagranicznymi, szeroki zakres działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej, a także szereg innych osiągnięć, których nie wymieniłem w recenzji, w mojej ocenie, spełniają wymagania wobec osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego, zgodnie z obowiązującymi kryteriami.

7. Rekomendacja

W ostatecznym wniosku z niniejszej recenzji, stwierdzam, że praca naukowa, ekspercka i dydaktyczna pani doktor Anny Wojewnik-Filipkowskiej, charakteryzuje się oryginalnością i wysoką jakością.

Na podstawie przedłożonych do oceny materiałów, wyrażam przekonanie, że Pani doktor A. Wojewnik-Filipkowska osiągnęła poziom rozwoju naukowego, który pozwala jej na samodzielne wyznaczanie celów badawczych i kierowanie zespołami realizującymi badania naukowe. Ogólnie ujmując, przedstawione dokonania stanowią rzetelne podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie zarządzanie, a według obowiązującego aktualnie podziału dyscyplin naukowych: w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie: Nauki o zarządzaniu i jakości.

W związku z powyższym, przedkładam Wysokiej Komisji, a za jej pośrednictwem Radzie Dyscypliny Nauk o zarządzaniu i jakości Uniwersytetu Gdańskiego rekomendację nadania Pani doktor Annie Wojewnik-Filipkowskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk o zarządzaniu i jakości, w związku z spełnieniem przez nią kryteriów sformułowanych w artykule 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach naukowych oraz Rozporządzeniu Ministra NISW z dnia 1 września 2011 w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Józefostaw 27 stycznia 2020